

Előfizetési árak:

Félévre . . . 80 Leu
Negyed évre . . 40 Leu
Egy hóra . . . 14 Leu
Külföldre egy évre 280 Leu
Hirdetés — Nyilttér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
Néhai Molnár Emil
a
SZÉKELYHIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Gen. Avarescu
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Iskolán kívül is.

Székely népkisebbségünk ezer helyen vérző sebei között van egy nagyon fájó seb, melynek gyógyítását mi magunk hanyagoljuk leginkább, a helyett, hogy az adott viszonyokhoz képest gyógyítani igyekeznénk. Ez a fájdalmas seb, mely hova-tovább mind inkább terjed: a gyermeknevelés kérdése.

Valljuk be igazán, úgy állunk ezzel a kérdéssel, hogy míg egyik oldalon a lelketlen iskolapolitika polipként tartja szoros béklyóiban a tudnivágyást, a lelkiismereti szabadságot, addig a másik oldalon, a mi részünkről reménytelen tehetetlenséggel párosult nemtörődömséget észlelünk, melynek néhány évtized utáni hatása a legszomorubb képet fogja előnkbe tárni.

Nem akarom ezzel azt állítani, hogy egyik-másik politikusunk alkalomadtán felszínre ne hozta volna illetékes helyen e kérdést, hiszen tiltakozások hangzóttak el a névelmezés tekintetében nagyon sokszor; szó volt gyakran egyes tanügyi férfiak tulkapásairól is, azonban minden egyes esetben olyan silány volt az eredmény, hogy azzal nem elégedhetünk meg. Nem elégedhetünk meg továbbá a szülők magatartásával, kik sok esetben tudatlan gyermeküket az iskola mártírjává léptetik elő, a helyett, hogy a mit az iskola nem képes nyújtani gyermeküknek, a szülői háznál igyekeznének pótolni a hiányokat. Mert itt van a legnagyobb baj, erről akarok néhány sort írni.

Jól tudjuk — nap nap után észlelhetjük, hogy a tantervek annyira hiányosok, hogy a főgimnáziumot bevégzett ifju ma nem tud többet, mint a 15-20 évvel ezelőtti négy középosztályt elvégzett tanuló. Látjuk, szomorúan tapasztaljuk, hogy egyes történelmi igazságok meghamisítva kerülnek gyermekeink elé. Pedig olyan félszeg a magyar diák, aki csak annyit tud a mi nagy Hunyadi Mátyásunkról, hogy: „Matei fost fiul lui Ioan Corvin și el a fost regele al Ungariei!” A magyar diáknak meg kell tanulnia — ha iskolában nem, de iskolán kívül — hogy törökverő nagy Hunyadi atyja, Voicu, ha román származású is volt, de felesége: Hunyadi János édesanyja: Mursinai Erzsébet minden kétséget kizárólag magyar leány volt. A Hunyadiakat Zsigmond egykori magyar király nemességre emelte s már Hunyadi János olyan vallásos magyar nevelésben részesült, hogy az ő utasítására és támogatása mellett épült fel a csiksomlyói kegytemplom Kapisztrán János Ferencendi atya felügyelete alatt. Tudnia kell a magyar diáknak, hogy

„Szilágyi Erzsébet levelét megírta
S szerelmes könnyével azt is tele sirta”...

ez a Szilágyi Erzsébet, Mátyás király édesanyja szintén magyar leány volt.

Sok mindent meg kell tanulnia a magyar diáknak iskolán kívül, a szülői háznál, hogy képzett ember lehessen; ennek elmulasztása nem a rossz iskolapolitikára, nem a névelmezésre vezethető vissza, hanem a szülők nemtörődömségére, — a tanulók hanyagságára. Ennek pedig szomorú következménye lesz a jövő generáció életében, mert unokáink nem fogják ismerni nemzetünk történelmét, elfelejtik nyelvünket és szokásainkat is.

Vegyünk példát az imperium előtt népkisebbségben élt szászokról vagy éppen románokról. Évszázadok munkája sem tudta beolvasztani a többségi nemzet soraiba őket, mert a szülők a gyermeknevelést lelkiismereti kérdésnek tekintették.

Felhalmozódott keserveink mellé éber örként állítsuk oda lelkiismeretünket, fordítsunk nagyobb gondot gyermekeink iskolán kívüli tanítására, a míg nem késő, nehogy a kecségető feltámadás helyett reánk virradjon időnap előtt az örökös halál!

Kejos.

TÁRCA.

APÁM.

Halk szavu csendes ember az édes apám,
kinek ritkán nyílik mosoly ajakán;
megtörte, megrázta az élet, két kezébe hajtja fejét
s hosszan gondolataiba mélyed.
Ha igylátom őt, kitör a keserűség belőlem
miért egynek ennyi szenvedés s vállaira vas kereszt
míg van ki könnyen fittyet hány az életnek.
Ha észreveszi, hogy figyelem s kedélyem elborul,
megsimogatja fejem s szelíden megcsókol:
fel a fejjel kislányom, nem szabad busolni botorul,
ugy szép, ha nehéz és küzdelmes az élet
igy mindig van célod s megtalálsz benne a szépet.

Veress Klári.

Falevéllhullás...

A Sz. U. eredeti tárcája.

Írta: Xantus Lajos.

A kisvárosra leszállt a hideg őszi est.
Az uccákon kigyúlnak a lámpák. Az aszfalt népes lesz. Vidám esti zaj ébred.

A főtéren — kivilágított, nagy fehér táblák hirdetik a színház heti műsorát. A program legelején ez áll:

„Falevéllhullás” Várkonyitól, holnap este.

— Falevéllhullás.

A járókelők szemébe ez ötlük legelőbb.
Ez, — aktuális!...

Falevéllhullás... Megsemmisülés... Élők sorsa!

A park, — kihalt, szomorú. Nem vonzanak ide már senkit a sárguló lombok, hervadt virágok. A fák között, a sötét sánnyon át — egymás mellett, tisztes távolban két árny halad csupán: egy leány és egy férfi. Lépteik csendes. Hangjuk halk. Fátyolos.

— Lenke!... Visszaemlékszik-e még erre a padra?..

(i) Kormánybukás előtt. Megpecsételtnek tartják a Vajda-kormány távozását, melynek lemondását mára várták Bukarestben. Előterben a liberálisok állnak, kiknek kisebbségellenes politikáját emlegetik a politikai körök. Ez érthető is, mert az új kormányban helyet foglal Angelescu is. Az új kormány megalakítására Titulescu van kizemelve, ki marad a régi pozíciójában. A rezsimváltozással kapcsolatosan szó van új választásokról is dec. 17-én.

Olcsóbb lesz a villany.

Már csaknem egy év óta folytat tárgyalásokat a város a Ganz-céggel. A tárgyalások több irányban voltak folyamatban.

A régi zárszámodásokkal kapcsolatban és az újabb könyvvizsgálatok eredményeképpen a város bizonyos elszámolásokat kifogásolt és ebből kifolyólag bizonyos követeléseket támasztott a céggel szemben. A cég viszont a legújabb időkből: a Jorga rezsim alatti interimar idejéből követel jó pár száz ezer leut a várostól. Ezekkel a tárgyalásokkal kapcsolatban megindultak a tárgyalások a bérleti szerződésnek további érvényben tartására nézve is. E tekintetben a cég előnyösebb helyzetben volt, mint a város, mert a cég követelése a várossal szemben több, mint 300.000 leut tett ki és ez az összeg vitán kívül állott, míg a város csak perrel érvényesíthette volna a cég által el nem ismert ellenkövetelését. Ha a város ez év végével megszüntette volna a szerződést, a mihez joga volt, úgy nyomban fizetnie kellett volna.

— Igen, emlékszem, — suttogja a leány és felsóhajt.

Szánalommal tapadnak szemei a férfi vézna, beteges arcára.

— Valamikor sok boldog órát töltötünk itt ketten, — folytatja az. — A fák itt körül szinte csemeték voltak még akkor s mi gondtalan serdülők.

Az alkony biborszínében uszott, fejünk felett vidáman játsztak kergetősdit a cserebogarak; szívéinkben dalolt a tavasz... Rég volt nagyon... Akkor voltam utoljára boldog... Akkor... akkor még szeretett.

— Jani, az Istenért! Ne kinozzon... Hisz én most is szeretem magát. Testvért — ennél jobban szeretni — nem lehet...

A férfi keserűen bolintgat fejével.

— Jani, legyen erős...

Csípős szellő sóhajt a fák között; néhány falevél lehull. A férfit köhögés fogja el. Fáradtan ereszkedik le a padra. A leány — melléje ül s bőrkesztyűs kezét végigsimítja a fonnyadt, beteg arcon. A légből — apró vízcseppek kezdenek hullani; a magasban vadludak távol-zaja vonul nyugat felé. Jelzi a rossz időt, a hideget.

— Miért jött ki Jani?... Art magának a hideg levegő... Menjen haza szépen... Tegye meg, ha szeret.

„Menjen haza”

A beteg szívébe markol a szó. Érzi, hogy ő — már nem kell senkinek, érzi, hogy nemsokára — tényleg „haza” kell mennie. Haza: a temetőbe!

Halkan, rekedten szól a leányhoz:

— Mondja Lenke... Rám fog gondolni, hogy ha haza megyek?...

— Igen, — suttogja a leány.

És csendesen megindulnak a kijárat felé. A leány lakása, a park tulsó kijáratá-

A tanács választmánya több ízben tárgyalta a cég megbízottsáival. Ezenkívül a primar és a város más vezetői is intenzíven foglalkoztak az ügygel. A közvilágítási bizottság is közvetlenül tárgyalta a céggel és ezen tárgyalások anyagát és eredményeit a szeptember havi tanácsülés elé terjesztették. Mint ismeretes, mert lapunkban is részletes tudósítást adtunk a nagytanács üléséről, a cég a hosszas tárgyalások után csaknem mindenben elfogadja a város kívánságait, egy dologról azonban hallani sem akart: a világítási áramegységár mérsékléséről. Hajlandónak nyilatkozott arra, hogy

a közvilágítást ingyen adja, ingyen ad áramot az összes városi intézményeknek, ad ingyen áramot a sétatér részére, ad a menháznak és a tűzoltóságnak is, tovább is a város rendelkezésére bocsát ingyenesen 3.000 hektóvatt áramot a Vigadó nagytermében, leírja a várossal szemben fennálló összes követelését, az ipari áram díját akár felére is lemérsékeli, azonban a világítási egységár tekintetében semmiféle engedményre nem volt hajlandó, csak feltételeken, ha a motorolaj ára olcsóbb lesz.

A nagytanácsban az a vélemény alakult ki, hogy a cég ajánlata elfogadható, mert a városra nézve kedvezőbb az eddigi helyzetnél, azonban a fogyasztók is kapjanak valamit. E nélkül megszüntetik a szerződést.

A határozatot közölték a céggel. A cég hosszú beadványban válaszolt. Végeredményben kijelentette, hogy további engedményekre nem hajlandó, elment már a végső határig, inkább odahagyja a bérletet, de többet nem enged. Ez volt az írásban, azonban a cég mégis tovább tárgyalta. Az állandó választmány legutóbbi ülésén leszergezte a választmány azt az álláspontját, hogy csak akkor viszi ismét a tanács elé az ügyet, ha a cég a világítási áramegységár mérséklését is megadja. Egyebekben tárgyalásokat kezdett egy másik nagy céggel. Erre a Ganz is meggondolta magát és csütörtökön délelőtt központi kiküldötte: Jancsó főfelügyelő kijelentette a városházán, hogy

a cég a 10 banis egységárredukción is elfogadja.

Ezek után már semmi akadály nem lesz annak, hogy további 5, illetve 10 éven át a

hoz — alig néhány lépés. A kapuban kezdet nyujtanak egymásnak. A férfi, — fejét mélyen lecsüggesztve távozik. Elaszott alakja — lassacskán elmerül az éjben. A lány egy sóhajt küld utána és belép a kapun. Otthon várja a vacsora, de nem eszik. Lehanggolt — nagyon. Már napok óta így megy ez nála. Nagyon, nagyon bántja valami.

Szegény édesanyja nem bírja már tovább. Félőn, alig hallható hangon kérdi:

— Lenke, mi bajod van?..

— Szeretnék meghalni, — suttogja a lány.

Az öreg szülő — kétségbeesve roskad egy székbe, ősz fejét kezébe hajtja s zokog, mint egy gyermek. A terített asztalon — árván, érintetlen párolog az étel. Nem eszik senki.

Lenke — szánalommal néz az érte gyötrődő édesanyjára, kinek egyetlen vigasza, öröme, támasza — egyedül csak ő volt eddig. — És mi lesz most?.. Ezentúl? — Szívébe markol a fájdalom. Szemei könnyekkel telnek meg.

Eszébe jut valami. Még egy kísérlet... Egy utolsó, döntő!

Levélpapírt vesz elő.

Lelkének végső erőfeszítése reszket a tollában, amíg írja:

Édes Tibor!.. Mig ajkodon — e percben a könnyőrtelenség hideg mosolya ül, nem is gondolod talán, hogy mily szomorú a mi kicsi házunk, — te mit attad!..

Mig vádolsz és nem jut eszedbe meggyőződni a valóságról, addig a fájdalom emészt itt engemet. Csendesen sorvadok.

Ha most itt volnál te s látnád ezt a szomorú jelenetet, látnád engemet és egy síró, bánkodó édesanyját, ha tudnád, hogy mi az, mikor valakinek egy védtelen, gyámolásra szorult öreg szülője van, hogyha szived volna s igazságos lennél, — át tudnád érezni, meg tudnád érteni az én kínos helyzetemet.

Ha tudnád, mily nagyon gyűlölöm azt a vén nőcsábászt, akivel gyanuba hoztak és tudnád, hogy mily keserű nekem az a kenyér, melyért nála görnyedek napestig, hogy fenntarthatassam szegény anyámat, nem hallgatnál a pletykára s nem vádolnál akkor,

a Ganz kezelje a városi villamosműveket. Magának a városnak is némi áldozatot kellett hoznia a világítási áramegységár redukció érdekében, a mennyiben haszonrészesezésének kulcsát valamivel mérsékelnie kellett. Azonban remélhetőleg most már nagyobb lesz a fogyasztás és ezen meg fog térülni ez a differencia.

A városi nagytanács legközelebbi ülésén fog végérvényesen határozni ez ügyben.

KOLBÁSZ-EST november 18-án
Jöjjön el november 18-án az Európába!

Pusztuló erdők.

„Akkor szép az erdő, mikor zöld,
Mikor a vadgalamb benne költ.”

Igen, akkor volna szép, ha nem lepnék azt el ugyanakkor — sáska módjára, — a juhok megszámlálhatatlan ezrei.

Milliókra rug a szálfák száma, melyeket derék favágóim ledöntöttek sok megyében több évtizeden keresztül, milliókat fektetett le szemem előtt az 1897 évi kárpáti szélvihar, egész erdőségeket pusztított ki a Bostricus. Ezen vívott csaták között azonban évtizedek mulnak el, a harc pedig csak a felnőtt erdő ellen irányul. Nem úgy áll a dolog a juhoknál, amelyek nemcsak a fák csecsemőit ellen, de még a fák táplálóját, az erdőtálat ellen is folytatnak pusztító hadjáratot évről-évre s még hozzá mindenkor megsaporodott létszámmal.

Május elsőnapjaiban kíváncsian dugja ki fejcskáját a zsenge csemete, sokszor oly sűrűn egymás mellett, hogy azt kaszálni lehetne és ugyanakkor jön a tatárjárás: a juh csorda s kitapos, lerág mindent, de ez még nem elég, mert jön a bölcs juhász s meggyújtja az erdőt. Ugy okoskodik, hogy a tűzijárta helyen jövőre jobb legelője lesz, no meg tisztább is lesz a hely, nem kell kerülni a cök-mókot hordó számmárral s a sok ág, bog nem tépi ki a juh gyapját. Sajnos azonban, legtöbbször nincs igaza. A hegységben nagyon sok tápot talál a tűz. A talajt összekötő gyökérzete a fának, a növényeknek is elég, maga a talaj megcserepesedik, a legközelebbi zápor pedig lemossa azt a hegyoldalakról s marad a kopár szikla. A míg másutt háton hordják fel a földet a sziklákra, addig mi itt karsztot varázsolunk a fenséges fenyesek helyén.

Tibor!.. Ezt én nem bírom ki!.. Megöl az igaztalan rágalom, megöl a könyörtelenséged!..

Jöjj el, oh jöjj hozzánk csak egyszer legalább. Látni fogsz, tudni fogsz mindent, meg fogsz győződni mindenről.

Tibor, könyörgöm, jöjj el, jöjj, epedve vár Lenkéd.

A levelet lezárja s reszkető betűkkel írja rá a borítékra: Várkonyi Tibornak, Helyt.

A szobában csend van, csupán egy vén óra fáradt ketyegése hallszik s az ablakon halkan kopognak kívülről a hideg esőcseppek. (Folytatása következik.)

Levél Erdélyhez.

Mi már meguntuk a sirást, a könnyet,
Nem is szeretünk élni odaát;
Jobb itt nekünk, a messzi idegenben,
A nehéz munka is könnyebb talán!

Nem csábít minket a Hargita alja
És nem hívogat már a Szépmező;
Mostoha lett a föld koldus fiához
Ezért itt számunk napról-napra nő.

Tán jobb is így, ha gyérül ott a számunk,
Bérce hazánkban minden oly szegény,
Az árva föld — mit termik számatokra,
Hátha nagyobb lesz az áldott kenyér?!

Viszont, nekünk ha könny csillog szemünkben
S bus sohajunkat hordja szét a szél,
Nektek kedvesünk — csak fél bánat terhel
Mi jól vagyunk — tápláljon a remény!

Vagy elmondjam? — hiába jöttünk ide
Kevés a pénz és munka sincs elég!...
Sápadt, beesett, vézna magyar arcok
Szomorúan tekintenek felém!

Bizony — nehéz, sötét napunk van nekünk
Itt is bevont mindent a szörnyű gyász
Beteg a lélek, vergődve nyög a földön
Az ember — és várjuk a pusztulást!...
Bukarest, KELEMEN LAJOS.

Háromszék megye Nagyromániában erdőkiterjedés tekintetében a második, de meddig? Nehány év előtt dr. Nietsch, Berlinben élő természettudós és geológussal jártam a háromszéki Putnát. Egy karsztos rész előtt állottunk meg az asztag patakán. A külföldi tudós hol a karsztra, hol pedig reám nézett. Midőn elmondtam neki a juhász okoskodását, csak két rövidke szót mondott: „Zu Dumm”. A fényképezőgépet, kettőt csettintett s kulturánk bizonyítékát vitte a távol nyugatra. Nekünk azonban itt maradt a karszt, amelyen immár nincs legelő, nincs erdő, nincs vad; amelyen legfeljebb egy-egy piros szemű vipera süt-kérezik, amelyen nagyobb esőzések feketesetten halad lefele a víz, kimondhatatlan károkat okozva: A vízárkokkal kapcsolatosan hallottam már olyan hatást kelteni akaró, de meggondolatlan kijelentést is. „A zsidók kivágják az erdőt” etc. No, erre már én mondom, hogy „zu dumm”, mert még a tarvágás után is bőven elegendő fa s egyéb, a talajt összekötő növény marad és nő egy-két éven belül.

Nemzetgazdaságunkban a juhászat is fontos, azt senki sem fogja vitatni, de nálunk ezt az üzemet már tulságba vitték. A birtokos havasi legelője, melyet a juhásznak bérbe ad, ma ép oly nagy, mint tíz év előtt, a juhász juhainak száma azonban sokszor tízszer annyi ma, mint tíz év előtt, ennél fogva nincs az a helyecske az erdőben, melyet a juhok el ne lepnének s amelyen kárt nem okoznának.

A havasi legelők sok helyen évről-évre kisebbednek, ellepí azokat a kuszó bozóka, mert a juhásznak eszébe sem jut azt irtani, hiszen van vágás elég. Az igaz, hogy törvény is van, amely szabályozza az erdők legeltetését, de a törvénynek fenn a havason érvényt szerezni nem oly egyszerű dolog, nem is lehet ezért arra hivatott hatóságot okolni. Ezen a bajon a legeltetést bérbe adó birtokosok segíthetnének, de úgy látszik, ők nem sokat törődnek azzal, hogy milyen nótát fognak az unokák a háromszéki Putnában énekelni. Gallotsik.

Megölték az afgán-királyt.

Nadir afgán királyt szerdán reggel megölték és 19 éves fiát, Mohamed Zahort kiáltották királynak. — A gyilkos merényletnek áldozatul esett Nadir király 53 éves volt és 1929 okt. 16-án lépett trónra Amanullah száműzetése után, aki — amint emlékeztet — az európai kulturát akarta átültetni országába és reformjaival döntötte össze trónját.

Felhívás

a székelyföldi méhésztársakhoz!

Gáll Imre m. kir. méhészeti felügyelő, a gödöllői méhészeti iskola hírneves igazgatója, olyan nemes gesztusra határozta el magát, amely páratlan a maga nemében.

A magyar méhészeti szakirodalom legnívósabb lapját, a szerkesztésében Gödöllőn megjelenő „Méhtenyésztés” című, 36—48 oldalas folyóiratot, közbenjárásomra fél éven bocsátja a székely méhészek rendelkezésére.

Hogy Gáll Imre kicsoda, azt minden székely méhész embernek tudnia kell. Vélünk érző nemes lelkét másképpen nem jellemezhetem, mint ha földézem hozzám intézett meleg sorait: „Nekem önző szándékaim lerongyolódott székely fajommal szemben nincsen s megverne az Isten, ha lenne. Itt az én szavam állásában csak az előálítási költséget fizeti az olvasó. A jogos haszonról lemondok a javatokra. Te havonként összeállítod a rovatokat, hogy legyen székelyföldi rovat is benne. Ezzel a magyar és székely méhészek kézfogása is megtörténne, ami nem utolsó.”

Kizárólagosan csak a 4 székely vármegye részére felkínált segítő kezét lehetlenség meg nem ragadnunk, hogy a legértékesebb méhészeti szaklap birtokunkban lehessen, hiszen nekünk anyagi erőnk nincsen, hogy úgy terjedelemben, mint külső kiállításban is egy valamire való folyóiratot kiadhassunk, pedig annak hiányát kimondhatatlan módon érezzük.

Ugy állapodtam meg tehát a szerkesztővel, hogy az 1934 évi január 15-től meg-

— FÉLÁRU VASUTI JEGYEK AZ ISKOLAI SZÜNETEK ALKALMAVÁVAL. A CFR. vezérigazgatóságának rendelete szerint a karácsonyi, husvéti és nyári szünetek alatt a személy és gyorsvonatok II. és III. osztályán az egyetemek, állami és államosított magán-

középiskolák tanulói 50 százalékos kedvezményrel utazhatnak. A kedvezményes jegyeket az egyetemek, illetve a középiskolák igazgatósága által kiállított fényképes igazolványok alapján szolgáltatják a vasuti pénztárak.

— **ELVESZETT** a Fő-tér és a Percze féle mosóda közötti utszakaszon 10 darab 38-as számú félkemény gallér, mindegyikben Dávid jelzés volt! — Kérem a megtalálót adja be ifj. Dávid István üzletébe.

— **KEDVEZMÉNYES HÉTVEGI JEGYEK.** A CFR. vezérigazgatóságának rendelete szerint a hétvegi menettérleti jegyek november hónapban a következő vasár- és ünnepnapokon érvényesek: 19, 21, 26-án. A 20 százalék kedvezményt nyújtó jegyekkel az utazást a jelzett dátum előtti napon déli 2 órakor lehet megkezdeni és legkésőbb a vasárnap, illetve ünnepnap utáni napon délután 3 óráig kell befejezni.

— **Ez aztán a tehén!** G. L. Turner jersey földbirtokos Bramton Bazilica tehene megjavította a tejtermelés világrekordját. A nevezetes tehén egy év leforgása alatt 9506 angol kilogramm tejet adott, 25 kilóval többet, mint az ausztráliai származású eddigi „világ-bajnok-tehén”. A mi pénzünkben kifejezve: 57 ezer leu értékű tejet fejtek ki belőle 365 nap alatt.

SPORT.

Swag—KSE. 1:1 (0:0)

A múlt vasárnap Komandó jóképességű csapata, a Swag mutatkozott be a város közönsége előtt a Sinkovits-sportpályán. A játék mindvégig a KSE. fölényével folyik le, azonban a Swag sem hazudtolta meg régi jó hírnevét. Azt hisszük, többször lesz a kétcsapatnak találkozása.

BÁLVÁNYOSI CSILLAGOK

A Székely Ujságnak írta:
SZÉFEDDIN SZÉFY SEFKET BEY. (21)

Minden jog fenntartva.

Sorsunkkal kiengesztelődve eddegeltünk a kellemes melegben, a Cumi által készített tea pedig átmelegítette belsőnk is.

Csak adná Isten, hogy vége legyen ennek az özvönöznek.

— A posta is elakad ebben a sártenyben, pedig igen várnék hazulról valamit.

— Rózsászinű levélkét?

— A penész! Egy, két szutyással kibélelt atyai epistolát.

— A lányok nem érdekelnek? — Kiséreltem meg halkan.

— A lányok? — s itt dühösen beharapott ujólág a csülökbe — éppen elegendem volt belőlük... replikázta tele szájjal.

— Csak a rádió és a gépek érdekelnek, egyéb nem.

Meg kellett elégednem nőgyűlölő barátom e drámaian tömör fejtegetésével, melyel az egész nő kérdést jobbléire szenderítette s önelégülten széthányva tagjait, két perc múlva már jóízűen hortyogott.

Nem tudom mennyit alhattunk, csak arra emlékszem, hogy harsogó nevetésre ébredtem reggel.

A sátorba szokatlan melegség és fény áradt, a sátor előtt pedig Paál Buri állt éktelenül derűsen.

Cumi még mindig aludt, de milyen állapotban. Balkezében a lerágott sonkacsülköt szorongatta, szörnyen harciasra torzult ábrázatának fele beleragadt a kiömlött lekvárba, szemei félig nyitva, (mert így aludt mindig) inge meg tele pitykézve cukorkákkal, melyekbe belehempergett az éj folyamán.

De így nézhettem ki körülbelül én is.

Hamar rendbe szedtük magunkat s Paál Burival, kit utánunk nézni küldött a Parnok-ság, — nekiindultunk a visszafelé — utnak.

Az idő furlangja csodát művelt ismét. Gyönyörű napsugaras idő köszöntött, ködnek, hidegnek már nyoma se, csak egy-egy röpke páraszalag foszladozott még a hegy gerince táján.

Az 1-es szám. (Petani) Atheneum-kiadás. A kedves humoros regényt az 1-es szám leköltő élményei és egy nagy szálloda színes élete teszik rendkívül szórakoztatóvá.

Kapható a KOVÁCS-hírlapiroda könyv és papíruzetében.

Tudnivalók a KSE. kolbászesztjéről.

November 18-án, szombaton este az „Európában” (Millenium) tartja a város és vidék legnépszerűbb egyesülete, a KSE. első estjét. Ez az est „kolbászeszt” nevet viseli és oly nagy az érdeklődés iránta, hogy ezzel kapcsolatosan felkérte annak közlésére, hogy mindenki idejében gondoskodjék megfelelő helyről. Asztalt foglalni egész héten át kizárólag Vass Géza urnál lehet. A lefoglalt helyek csak szombaton este 1/2 10 óráig tartanak fenn, ezen időn túl — tekintettel a nagy érdeklődésre — más jelenlőknek adatnak át. — Elsőrendő házi-kolbászról a KSE. gondoskodott, melynek ára 25.-Leu. Az eladott kolbászjegy egyben az esten való részvételre is feljogosítja a jegy tulajdonosát. — Emellett egyéb elsőrendő ételekről és italokról is történt gondoskodás s mindez a legutányosabb áron. — Ugyancsak közöljük, hogy mindkét nagyteremben zene és tánc is lesz. Névre szóló külön meghívások nem lesznek, ellenben mindenkit szívesen lát a KSE. vezetősége. Aki tehát egy olcsó és kellemes estét akar eltölteni, ne mulassza el a KSE. kolbászesztjén való részvételt.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

F. F. B. Kérdeztél cím: Cluj, Str. Mihai Viteaz 6.
K. L. BUKAREST. Székely testvéri üdvözlét a küldeményért.

B. K. CSIKSZENTDOMOKOS. Szívesen közöljük és szeretettel állunk rendelkezésére.

Sz. Sz. S. BEJ, KVÁR. Reméljük, hogy már jobban érzi magát. Teljes gyógyulást kívánunk. Üdvözlét.

NYILT-TÉR)

Nyilvános köszönet.

Mindazok, akik felejtethetetlen halottunk, id Hollanday Pál halála alkalmával részvételt voltak vagy a temetésen megjelentek, ez uton fogadják köszönetünket.

Kézdivásárhely, 1933 November 7.

Dr. Hollanday Pál orvos és neje.

(Ezen rovat alatt közölték nem vállal felelősséget sem a szerkesztőség, sem a kiadóhivatal.)

— **A KÉZDIVÁSÁRHELYI MUZEUM** nyitva van vasárnaponként d. u. 3-5 óráig és csütörtökön d. e. 11-12 óráig. Ez órákban díjtalanul megtekinthető az Erzsébet Arvázban. A tárgyak száma már felülhaladta a 10.000 darabot.

A MOZI MŰSORA.

November 12—13-án, vasárnap és hétfőn este fél 9 órakor, vasárnap délután fél 6 órakor lesz az

ISMERETLEN ÉNEKES

érdekesítő cselekményű dráma 9 felvonásban, — egy elvesztett hitt tenorista pályafutásáról. — A cselekmény részben Oroszországban, részben Párisban játszódik le. — Főszereplő: Luciano Muratore világhírű olasz tenorista.

Nov. 15—16-án, szerdán és csütörtökön este 1/2 9 órakor kerül bemutatásra

Volt egyszer egy keringő.

Lehár Ferenc a nagy zeneszerző gyönyörű operettje. Eggert Mártha és Verebes Ernő magyar művészekkel.

Nov. 18—19-én, szombaton és vasárnap este 1/2 9 órakor, vasárnap délután 1/2 6 órakor.

A tengeri farkas

Jack London világhírű regénye filmen. Milton Sills utolsó filmje. Rendezte: Alfred Santel.

Jön: „Egy dal, egy csók, egy lány”. „Draga Masiu” főúri dráma.

Minden vasárnap friss Heti-híradó (Jurnal)

Portărel Delegat Covasna.

No. G. 1066/4/1933.

Publicație de licitație.

Subsemnatul portărel delegat prin aceasta publică că în baza deciziei No. 1066/4/1933 a judecătorei Rurale Covasna în favoarea reclamantului Bene Albert din Tg.-Săcuesc repr. prin avocatul Dr. Vargha Béla din Tg.-Săcuesc pentru încasarea creanței de 7535 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 13 Noembrie anul 1933 orele 15. p. m. la fața locului în Harale la casa urmăritei Str. Principale No. 7 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară diferite mobile de prăvălie, 1 butoiu, 1 cântar, 1 masă de scris, 12 măsură și 1 scaun, în valoarea de 3950 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Târgul-Săcuesc, la 30 Octombrie 1933.

Kerekes Albert port. del.

Kiss Lajos kőművesmester

közi a mélyen tisztelt közönséggel, hogy

e l v á l l a l

minden kőműves-mesterségbe vágó javítást, ugyszintén cserép-kályha újrarakását és javítását **szolid árak mellett.**

Értesítéseket továbbítanak

KUPÁN KÁLMÁN üzletében.

Thomas Mann:

JÁKOB.

Jákob, a bibliai ősatya, az ó-testamentumnak e rejtélyes és bonyolult alakja áll Thomas Mann új regényének középpontjában. Igazi remekmű ez a regény: nagy tanulság és ritka élmény.

Kapható a Kovács-hírlapirodában.

Főtitlen kérjen árajánlatot

mielőtt nyomtatványsükségletét rendezné, mert

egy próbarendelés meggyőzi arról, hogy mindenfajta nyomtatvány-igényét

a MINERVA-nyomda

rendkívül jutányosan, megelégedésre készíti el. — Megrendelések a

KOVÁCS-hírlapirodában intéztetnek el.

SZÉKELY: Ős-erdőktől az ültetvényekig.

(Finom könyvpapíron, gyönyörű felvételekkel)

Ára 72 leu

Mi lesz holnap

(A jövő regénye)

H. G. Wels.

Ára 144 leu.

Kaphatók városunkban a KOVÁCS-hírlapirodában.

Hirdetéseket jutányos árban közöl a SzékelyUjság

ITT MÁR AZ ŐSZ

mi sem bizonyítja jobban, minthogy

Cloos és Kunánál

megkezdődött a VIRSLIZÉS

Ne busuljon a rossz gazdasági helyzet miatt, itt még olcsón ékezhetsz. Ha friss, jó virslit kíván, ott vegye, vagy ott meg is eheti, mert egész Háromszéken elismert dolog, hogy CLOOS és KUNA virslit, hideg felvágottjait, szalámijait és sajttjait a legizletesebbek, legjobbak és a mai viszonyokhoz mérten olcsók is.

Mindez nem reklám!

Felhívjuk a könyvbarátok figyelmét

a KOVÁCS-hírlapirodába érkezett könyvujdonságokra !!!

Tipografia «MINERVA» nyomda Târgul-Săcuesc (Kézdivásárhely.) 1933.